

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Udvidelse af antallet af dommere i landsretterne; forhøjelse af godtgørelser til vidner, nævninger m. fl.).

(Første behandling findes i tidenden sp. 4016).

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen, Ragnhild Andersen og Alfred Jensen:*

Til § 1.

1) I den foreslåede affattelse af lovens § 97, efter „nævninger“ ændres „16“ til: „24“.

2) I den foreslåede affattelse af lovens § 192, 1. pkt., efter „tidsspilde af“ ændres „4“ til: „10“ og efter „tillæg af“ ændres „2“ til: „5“ .

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Aksel Larsen: I overensstemmelse med de bemærkninger, jeg fremsatte ved lovforslagets første behandling, er der fra mit parti stillet to ændringsforslag, som jeg hermed skal forelægge det høje ting og anbefale til vedtagelse.

Det første af ændringsforslagene tilsigter en forhøjelse af det vederlag, der kan ydes nævninger. I henhold til den i lovforslaget foreslåede ændring til § 97 skulle der tilkomme nævninger 16 kr. for hver dag og 16 kr. for hver nat, de i anledning af nævningehvervet holdes borte fra hjemmet. Efter vor mening er dette vederlag utilstrækkeligt; hvis en arbejder, der sætter en dagløs til ved at være nævning, skal have denne erstattet, kan man efter vor mening ikke sætte vederlaget til mindre end 24 kr. Vort ændringsforslag går derfor ud på, at beløbet 16 kr. ændres til 24 kr. for hver dag, medens vi ikke foreslår nogen ændring for natvederlagets vedkommende.

Vort andet ændringsforslag tilsigter at forhøje godtgørelsen til vidner, og vi har ment, det ville være passende at sætte beløbet ikke til 4 kr., som foreslået af den højtærede justitsminister, men til 10 kr. for en periode af indtil 4 timer og derefter

5 kr. for hver følgende påbegyndt periode af 2 timer, der medgår til opfyldelse af vidnepligten.

Jeg ved meget vel, at man kan rejse en indvending imod disse forslag — men såvidt jeg kan se, bliver det også den eneste —, nemlig, at der jo findes en hel del folk i faste stillinger, som ikke lider noget indtægtsstab ved at være vidner eller nævninger, og hvem det derfor vil være urimeligt at yde så høje vederlag. På den anden side kan man jo også tvistes om, hvorvidt det så vil være rimeligt at yde sådanne folk de af justitsministeren foreslåede 16 kr. i vederlag for virksomhed som nævninger, og man kan diskutere, hvorvidt det ikke er en hån at byde sådanne folk 4 kr. og 2 kr. i vidnegodtgørelse. Jeg tror ikke, man kommer udenom at fastsætte en generel godtgørelse og et generelt vederlag, uden hensyn til om de pågældende har indtægtstab eller ikke har indtægtstab ved at opfylde deres borgerpligt som henholdsvis nævning, domsmand eller vidne. Det er jo også i overensstemmelse med den praksis, man har fulgt på andre områder. Når det drejer sig om det offentlige hverv, som hedder tilforordnet vælger, ydes der jo en godtgørelse, i hvert fald her i København, uden hensyn til om vedkommende har indtægtstab ved det eller ikke; hvis jeg ikke husker meget fejl, er den fastsat til ved det kommende valg at skulle andrage 25 kr. for en dag. Når man mener, det er passende at yde en godtgørelse for at spille eller for at bruge en dag i det offentliges tjeneste i anledning af et valg, tror jeg, man må erkende, at 24 kr. kan ikke være så forfærdelig meget forkert, når det drejer sig om at bruge en dag til at være nævning. Vi har også tilfældet med rigsdagens medlemmer, hvoraf nogle jo overhovedet ikke kan have anden indtægtskilde og beskæftigelse end den at være rigsdagsmedlemmer, medens andre udmærket vel kan have endda særdeles vellønnede erhverv, det vær: sig hovederhverv eller bierhverv; men der ydes det samme vederlag til dem allesammen fra statens side.

Jeg tror derfor ikke, der er andet at gøre end at fastsætte det samme vederlag i alle tilfælde. Men det betyder ikke, at mit parti vil stå ubetinget fast på dette, hvis der er nogen, der kan komme med andre og bedre forslag. Det er sådan set et område, der ville egne sig særdeles godt til forhandling i en lidt mindre kreds, end folketinget er, men nogen mulighed for en sådan forhandling har der jo ikke været. Det kan aldeles ikke tilkomme os at foreslå udvalg nedsat, da vi for det første ved, at vi